

Bože stpicže.

Ahryst je stpił horje,
Scho póžla wón am dele?
Toh' šwjatoh' Ducha troschtarja,
A troschtu šwojoh' šchescžanstwa.
S teho šo mamy šradowacž,
Ahrystuž chže naš troschtowacž. Kyrie eleis.

Marka 16, 14—20.

Na pohlědku, jako cži jidnacžo ja blidom šedžichu, šjewi wón šo jim a našwari jich njewěru a twjerdu wutrobu, šo njeběchu tym wěri, kotřiž jeho běchu šbudženeho widžili; a džesche k nim: Džicže po wšchěm šwěcže a přěduježe to ewangelion wšchitkemu štworjenju; šchtóž wěri a šchcženy budže, tón budže šbóžny; šchtóž pak njewěri, tón budže šatamany. Zejchi pak, kiž wěryžnych budža pšchetwodžicž, šu te: W mojim mjenje budža cžertow won honicž, š nowymi jazykami rěcžecž, hady šahnacž; a budža-li šchto šmjertneho picž, njebudže to jim šškodžicž; na šhornch budža woni ruzny klasež, dha budže jim šěpje. A tón Anješ tak, jako běšche š nimi šorěcžal, bu horje wšaty do njebjež a je šo šynul k prawizy Božej. Woni pak džěchu won a přědowachu wšchudžom š pomozu teho Anjěša, kiž wobtwjerdzi to šlowo pšchěš te zejchi, kotrež cžinjachu. Šamjeń.

„Dokanjane je“, běšche našch Šbóžnik š wulkim hložom na šchizju šawołał, a běšche hłowu pošhilił a šwojeho Ducha wot šo dał. Šaj, škutk, kiž běšche jemu jeho njebješki Wótž šporucžil, běšche dokanjany, škutk našcheho wumožěnja wot wšchitkich hrěchow, wot šmjercže a wot cžertowškeje mozy, škutk našcheho wujednanja še šwjatym